

Τάσος Γαλάτης (γεν.1937)

ΠΤΩΣΕΙΣ

**Αγαπητοί
Συναδέλφои,
η
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ
ΕΝΩΣΗ
ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ**

**σας στέλνει
ένα νοσταλγικό
σχολικό ποίημα
του συναδέλφου
ποιητή Τάσου
Γαλάτη
μαζί με ολόθερμες
ευχές
για
ΚΑΛΗ ΣΧΟΛΙΚΗ
ΧΡΟΝΙΑ
με ΥΓΕΙΑ
και ΔΥΝΑΜΗ**

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΦ

Χρυσάνθεμα για την κυρία Μαργαρίτα
και τη λησμονημένη δοτική,
την πιο μεγάλη της αδυναμία
μαζί με τη βεντάλια της που ανοιγόκλεινε
ακολουθώντας ρυθμικά τις πτώσεις
χωρίς ποτέ να προλαβαίνω
να συναρμολογήσω ακέραιο
στις φιλντισένιες δίπλες τον κομματιασμένο Βούδα
ώσπου μετά τη γενική πληθυντικού
κόμπιαζα πια οριστικά·
τῶν ἀνθρώπων, τῶν λαγῶν, τῶν κακῶν κνηγῶν...
κοκκάλωνε μετέωρο το χέρι της κυρίας Μαργαρίτας
και να τα δυό μεγάλα μάτια
που μ' έπαιρναν στη συλλογή και τη συμπόνια τους·
τοῖς ἀνθρώποις, τοῖς λαγοῖς, τοῖς κακοῖς κνηγοῖς,
άκουγα έντρομος την αδυσώπητη φωνή
μα δε θυμάμαι πια πόσες φορές
και πόσες δοτικές θα 'πρεπε ν' αντιγράψω
για την επόμενη.

Κι όμως παρά τα χρόνια και τις έγνοιες μου
μετά από τόσες πτώσεις κι επιπτώσεις
τις μεταπτώσεις και τις καταπτώσεις
μιας ολόκληρης ζωής – κι όχι μονάχα της δικής μου
αλλά κι αυτού του κόσμου και του άλλου
μ' ανθρώπους και λαγούς και κνηγούς
θαρρώ κι ακούω ακόμη τη φωνή της μάνας μου
τα πρωινά του Οκτώβρη, καθώς έδενα
την τσάντα στη μικρή μου ράχη
«και μην ξεχάσεις τ' αγιοδημητριάτικα
για την κυρία Μαργαρίτα»

(Χαράγματα, 1986)